

EN DAAR
WAS *Juli*

Leesexemplaar

PETRA EIMER

EN DAAR
WAS *Juli*.

P E L C K M A N S

VOOR PAUL

(EN JULI)

Inhoud

En daar was Juli	9
Ellende met Juli	13
Flyers	25
Het leven met Juli	39
Alleen Juli is belangrijk	48
Juli is vervelend	62
Een paard is geen hond	75
Paarden zijn toch ook leuk	85
Nieuwe sportschoenen	95
Dit kan zo niet langer	101
Juli moet weg	114
De man	131
Het plan	144
Een geweldige rit	151
Weg, Juli!	157
Epiloog	168

DIT
BEN IK:

Paul

Mijn leven was **EIGENLIJK** heel

NORMAAL. En **EIGENLIJK**
ook best

COOL.

Ik heb **EIGENLIJK**

best coole ouders

(ook al vind ik dat ze niet
helemaal **NORMAAL** zijn.)

← **MIJN OUDERS**

IK HEB EEN BESTE VRIEND:

Max

& EEN BUURMEISJE
(ANNA)

Ja, **EIGENLIJK** had ik altijd
een gewoon en leuk leven...

EN DAAR
WAS
JULI

En daar was Juli

Juli liep in juli zomaar ons leven in. Bij andere mensen komt er misschien een hond of een kat aanlopen. En vast ook wel eens een konijn of een muis. Dat kan gebeuren.

Juli stond plotseling in onze tuin. Ik kwam uit school en daar was ze: met de vergeet-me-nietjes van mijn moeder in haar mond. Ik weet nog hoe ze keek. Met zo'n trouwe blik in haar ogen... Dat krijgt de liefste hond nog niet voor elkaar!

'Wat een mooi paard', zei mama. Ze was helemaal niet verbaasd dat er een paard in de tuin stond, maar bewonderde gewoon de kleur van Juli's vacht. En die is nu niet bepaald mooi, want Juli is grijs. Niet zo mooi zilvergrijs als paarden in films zijn, maar meer...

vies grijs.

Papa zegt dat het lijkt alsof iemand witte en zwarte peper over haar heen heeft gestrooid en dat klopt inderdaad. Ze heeft een paar bruine en zwarte haren tussen alle witte en op haar billen zitten elf donkere vlekken.

'Dit paard heeft een hart!' riep mama verrukt uit terwijl ze op Juli's dikke billen wees. Ze beweert namelijk dat die vlekken de vorm van een hart hebben. Als je een beetje met je ogen knijpt, is dat ook zo.

Als ik Juli zie, moet ik altijd aan een peer denken. Ze is rond en naar haar hoofd toe wordt ze wat smaller. Onder haar lichaam zitten dan nog haar benen. In vergelijking met haar lijf zijn die nogal kort, en alles bij elkaar zou ik zeggen:

Juli is gewoon heel erg... **lelijk**.

Mama en papa vinden haar
'schattig' en **'lief'**.

Ze zijn niet eens boos dat Juli de halve tuin in beslag neemt. 'Een paard in de tuin is superhandig', zei papa meteen. 'Dan hebben we geen grasmaaier meer nodig.' Mama moest lachen en ging dicht tegen hem aan zitten. Ze zuchtte diep en mompelde: 'Ik wilde als kind altijd een paard.'

Een ding was dus meteen duidelijk: niemand van ons vond het erg om het paard te laten staan waar

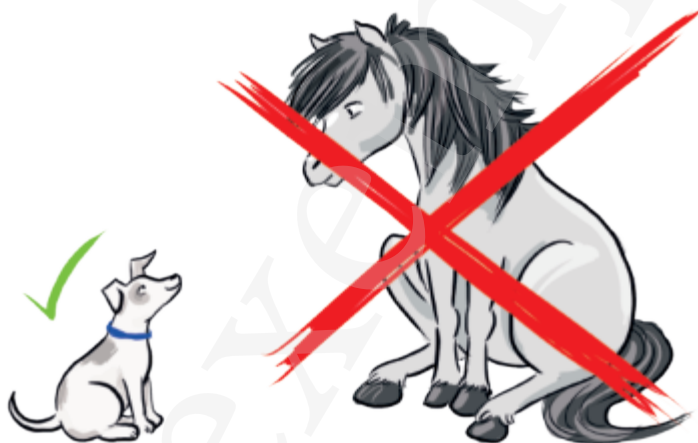
het stond: in **ONZE** tuin.

Niemand, behalve ik.

We hebben Juli 'Juli' genoemd omdat het juli was toen ze kwam. Net zoals Robinson Crusoe zijn vriend Vrijdag noemde omdat hij er op een vrijdag plotseling was. **Robinson Crusoe** is mijn lievelingsboek. Vanwege zijn vriend Vrijdag en omdat hij een hond heeft. Ik wil mijn hele leven al een hond hebben.

Een **HOND!** Geen **PAARD.**

Maar Juli is geen hond. Ze is een paard en ik wilde nooit iets met paarden te maken hebben. Daar had ik gelijk in, dat bleek wel, want

**een paard zorgt alleen
maar voor ELLENDE.**

Ellende met Juli

'WAT SUPERCOOL!' roept Max al uit de verte als hij onze oprit op komt rijden. Ik heb hem verteld dat er zomaar een paard in onze tuin stond en dat wilde hij natuurlijk meteen zien. Nu staat hij met open mond naast me en staart Juli aan. Juli staart terug.

'Een heus paard', zegt hij dan.

Echt waar?!

'Meisje of jongen?'

'Wat?' Ik snap niet wat hij bedoelt.

'Het paard. Is het een meisje of een jongen?'

'O', zeg ik. 'Een meisje.'

'Hm', bromt Max.

'We noemen haar Juli.'

Max knikt. 'Logisch', zegt hij.

'Net als Vrijdag bij Robinson Crusoe.'

Ik knik. We begrijpen elkaar. Max is mijn beste vriend.

Dan kijken we allebei weer naar Juli en Juli kijkt terug.

'Wat zijn jullie eigenlijk met haar van plan?' vraagt Max.

'Helemaal niks.' Ik wrijf over mijn neus. 'Dat beest moet natuurlijk weg. Wat moeten wij ermee?'

Max knikt.

'Heb je al iets bedacht?' vraagt hij grijnzend en ik grijns

terug terwijl ik langzaam mijn hoofd schud.

'Aan de slag dan!'

Max wijst naar het houten **huisje**.

Als wij een plan bedenken, doen we dat altijd daarin. Dat is namelijk ons hoofdkwartier.

Het **hoofdkwartier**

van onze club. De club: dat zijn Max en ik. We hebben een eigen begroetingsritueel en ook een logo: een hondenkop. Die heb ik zelf getekend en hij staat ook op onze vlag. Het huisje hebben we ook zelf gebouwd. Het is

van hout, dat is lekker stevig.
Binnen staan drie krukjes en
een tafel. We hebben alles in
onze clubkleuren geschilderd:
geel en blauw.

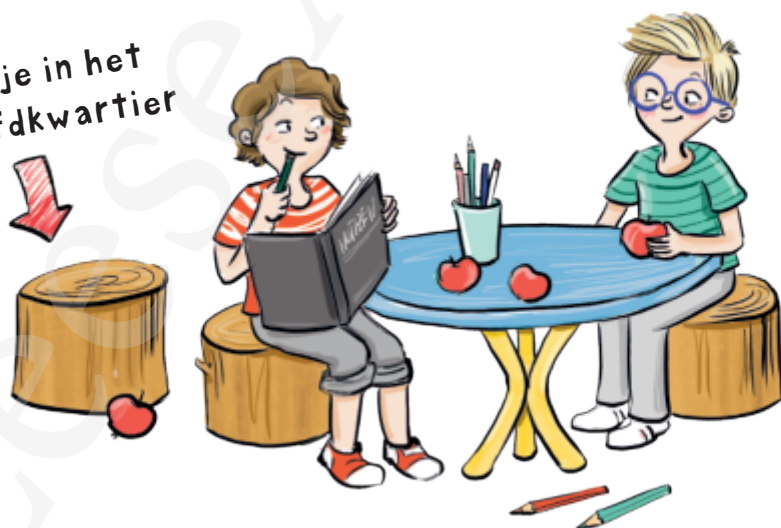
'Zo, wat gaan we doen?' vraag
ik en ik ga op een krukje
zitten.

'We kunnen het best eerst
de eigenaar zoeken', stelt Max voor. 'Juli moet toch van
iemand zijn.'

Ik knik en schrijf het op.

**Krukje in het
hoofdkwartier**

'Je merkt het toch zeker als zo'n paard weg is', zeg ik dan.
'Precies!' Max zit op de kruk tegenover mij en neemt een hap van een appel.

'Mama en papa willen een opsporingsbericht in de krant laten zetten,' zeg ik, 'maar wie leest er nu de krant?'

'Precies!' zegt Max weer. 'Dat is niet genoeg. We moeten flyers uitdelen.'

'Goed plan.' Ik schrijf **flyers** in mijn schrift.

'**Paard gevonden**', dicteert Max de kop van de tekst.

'Grijs, pluizige, lange manen, vlekken op haar billen.

Beloning.'

'Waarom een beloning?' vraag ik.

'Nou, dan komen ze het paard sneller terughalen. Het neemt nogal wat ruimte in.'

We kijken allebei uit het raam naar Juli. Ze staat in papa's moestuin en trekt de wortels uit de grond.

'Maar eigenlijk moeten **WIJ** toch een beloning krijgen? Wij hebben haar gevonden', aarzel ik.

'Dat klopt. Dan moet er staan: **Wij verwachten een beloning.**'

'En als er dan niemand komt?'

'Laat die hele beloning maar weg', beslist Max. 'Schrijf maar gewoon: op te halen in Tuinstraat 8.'

